

1. Je - steś smut - ny, za - ła - ma - ny, nie trać wia - ry swej.

2. Każ - dy dzień od no - wa skła - daj Pa - nu proś - by swe.

1. Cho - ciał myś - lisz, że nie sły - szy Bóg mo - dli - twy twej.

2. Po - myśl tyl - ko jak On bar - dzo u - mi - ło - wał cię.

1. Są - dzisz czę - sto, że nie war - to dłu - żej mo - dlić się,

2. Przecież On na - praw - dę nie chce byś miał smu - cić się,

1. bo cier - pli - wość two - ja koń - czy się. Są - dzisz czę - sto, że nie war - to

2. a - le wy - trwa - ło - ści u - czy cię. Prze - cież On na - praw - dę nie chce

1. dłu - żej mo - dlić się, lecz po - słu - chaj co po - wie - dzieć chcę.

2. byś miał smu - cić się, tyl - ko wierz, a On wy - słu - cha cię.

Nie re - zy - guj bra - cie, sio - s - tro, po - prosz Pa - na jesz - cze

raz. Wy - trwaj i po - cze - kaj jesz - cze,

mo - że Bóg od - po - wieź dzi - siaj da.

Pod - nieś więc swój wzrok, u - wierz moc - no w to,

że Bóg sły - szy dziś mo - dli - twę twą. Pod - nieś więc swój wzrok,

u - wierz moc - no w to, że Bóg sły - szy dziś mo - dli - twę twą.

„Wystawiam Cię, Panie, z całego serca mego,
Śpiewam Ci wobec bogów.
Oddaję pokłon przybytkowi Twemu świętemu
I wystawiam imię Twoje
Za łaskę i za wierność Twoją,
Bo nad wszystko wywyższyłeś imię i Słowo Swoje.
W dniu, gdy Cię wzywałem, wysłuchałeś mnie,
Dodałeś mocy duszy mojej.
Wystawiać Cię będą, Panie wszyscy królowie ziemi,
Gdy usłyszą słowa ust Twoich.”

Ps 138:1-4